

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: RUGEN KJØRES HJEM

Citation: Aakjær, Jeppe: "RUGEN KJØRES HJEM", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid94598/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

RUGEN KJØRES HJEM.

Giv dem nu Tømmen, de pumrede Øg,
lad dem Galop over Tofterne tage,
mens som et Kjølspor af sejlerde Røg
Støvskyen ligger tilbage!

Rugen er tjenlig, og Himlen er ren,
Boghvededuft den driver paa Vinden,
Pigen blandt Klynger paa buttede Ben
vandrør med Solhat om Kinden.

Sydsolen vejrer i væltede Neg,
hør, hvor det smælder i Kapslen af Klinten!
Hvepsen nu driver sin solgyldne Leg,
Gloheden koger i Flinten.

Vognene rasler med hoppende Skrav,
Kuskene kraaner med Foden mod Fjælen,
vugger i Hoften til Hestenes Trav,
holder Balancen med Hælen.

Hist et Par Faar har i Sporet sig fagt:
„Let dog paa Sulet, I pelsrede Taaber,
tag eders gispende Flanker i Agt;
hører I ikke, man raaber!“

Hjulene rasper i Grus og i Sand,
Faarere styrter med Brægen i Grøften,
staar der og glør udaf faaret Forstand,
svaler paa Heden med Snøften.

Aarerne svulmer paa Hestenes Bug,
Kusken nu letter sin svedige Hue,
svinger saa op om den klyngede Rug,
hej, i en svimlende Bue!

pumrede, Laskede; *Skrav*, en bekantet Ramme af Træ udenom Hestvognens Fading (en *Stævuvogn*); *kraaner*, klatrer paa en selvstikker Maade.

Smidigt han springer fra Fadingens Rand,
fritter om Øllet og linner ved Korken,
drikker og svælger og slukker sin Brand,
griber saa modigt om Forken.

Bindersken ordner sin kridhvide Hat,
strammer dens Baand om sin buttede Hage,
hopper paa Vognen og raaber: „Tagfat!“
Knøsen maa Skoene tage.

Negene aander den tungeste Duft,
gribes paa Forken og hvistes fra Græsset,
svæver et Nu mod den lysende Luft,
sejler saa ned over Læsset.

Vognen sig flytter i Ryk og i Trav,
Svøbet saa langt gennem Stubrene slæber,
Skjælbasser løber om Hjulenes Nav,
hvæsser de arrige Kjæber.

Forken staar plantet, og Læsset er paa,
Kusken ta'r Plaads bag den nærmeste Hamle;
Bindersken daler med spjættende Taa,
bruger hans Skulder som Skamle.

Sagte hun synker som Rughøstens Ny!
Knøsen ærbødigt om Anklerne latter,
skyder sig ind under Solhattens Sky —
. . . Glatten sig vægger med Latter.

Atter det ringler i Kobler og Stjært,
Hjulene hugger, og Stubrene knaser,
Øgene frygter den knaldende Snørt,
spænder de duskede Haser.

Kusken han skrider saa tæt og saa sejt,
styrer saa snildt over Huller og Halder,
støtter sit Læs, hvor hans Vej har et Vrej,
stivrer dets Vægt, før det falder.

helstes, kastes i Vejret; *Skjælbasser*, de store Løbebiller; *Bindersken*, den Kvinde, som binder Negene sammen to og to til en *Tulling*; *Halder*, Fordybning i Hjulsporet; *Vrej*, brat Sving i en Vej.

Støvet det gjør ham som Burren saa graa,
 Skarnbassen bumser med Smæld mod hans Nakke,
 Loke saar Havre, og Himlen er blaa,
 Møllen slaar Kors paa sin Bakke.

1878 1906.

NAAR RUGEN SKAL IND.

Nu er det længe siden,
 men end det gjemmes i mit Sind,
 hvordan i Barndomstiden
 den kjære Rug kom ind,
 hvordan dens kjærnetunge Top
 ved Moders svage Kræfter
 blev lagt i Lugen op.

Først bredte Mor et Klæde
 saa ømt som nogen Højtidsdug;
 der maatte ingen træde
 med Sko i Høstens Rug;
 saa fejed hun med Limens Rest
 hvert snævset Straa tilside
 som for en Hædersgjæst.

Den kjære Rug var Gjæsten,
 som gjorde hvert et Barn saa spændt;
 se, Far han lægger Vesten
 og sér saa indadvendt:
 En Skjælven i et ydmygt Sind,
 en Bøn til Altets Skaber,
 før Avlen bringes ind.

Saa fatter Far om Spaden
 og graver i det gule Klæg
 to Huffer langsmed Læden
 foran den hvide Væg:
 i dem skal Vognens Følger slaa
 og staa som i en Fælde,
 til Væltringen gaar paa.

Lokes Haarsaad, kaldes det Lysfenomen, der paa varme Dage ses som en
 sittende Dis mod fjern Horizont; *Lim*. Koet af Ravlingris.